

Vierailulla Loretossa Italiassa 31.3.- 4.4.2025

Huhtikuun ensimmäisellä viikolla tutustuimme italialaiseen koulujärjestelmään Loretossa, Anconan maakunnassa. Loreto on asukasluvultaan suurin piirtein Ylivieskan luokkaa, mutta ympäristökaupungit sijaitsevat niin lähellä, että Loreto vaikuttaa Ylivieskaa suuremmalta ja kaupunkimaisemmalta. Kaupungin ydinkeskusta on hyvin viehättävä vanhoine rakennuksineen. Loreton erikoisuus on 1400-luvulta peräisin oleva kirkko Basilica della Santa Casa, joka on yksi Italian tärkeimmistä pyhiinvaelluskohteista.

Loretossa on paljon mäkiä, keskusta sijaitsee kukkulan laella

Loreton rautatieasema

Näkymä alhaalta laaksosta kohti Basilikaa.

Seurasimme koulutunteja aina päiväkotikäisistä yläkouluun saakka. Hämmästyksen aiheita löytyi heti ensimmäisenä päivänä, kun meille esiteltiin päiväkodin ja alakoulun käytössä oleva 3D-tulostin. Tietotekniikan opetus pienestä lähtien koetaan tärkeäksi kuten myös kansainvälinen yhteistyö Erasmus+ -projektien ja etwinningin keinoin.

Erityisen mielenkiintoista meille oli nähdä miten inklusiota toteutettiin alakoulussa. Erityislasten sijoittaminen tavalliseen yleisopetuksen luokkaan onnistui ilahduttavan hyvin, koska luokassa työskenteli riittävä määrä ammattitaitoisia aikuisia. Yläkoulussa erityisnuorten opetus tapahtui osittain pientiloissa, mutta myös yläkoulun puolella aikuisten lukumäärä koulussa oli hämmästyttävä.

Ulkoisilta puitteiltaan koulut olivat vanhat. Värejä oli käytetty runsaasti. Erityisesti räikeän oranssit ja keltaiset seinät sekä tummansiniset ovet tuntuivat häiritsevilä eivätkä mitenkään auttaneet rauhallisen opiskeluilmapiiirin luomisessa. Luokkahuoneissa kaikui, musiikki ja puhe löi korville. Lähes jokaisen huoneen seinältä löytyi ristiinnaulitun kuva tai pieni figuuri, mikä nähdään osaksi italialaista kulttuuria.

**Istituto
Comprensivo Statale**

**Scuola
Secondaria
1° Grado
Lorenzo Lotto**

Alempi yläkoulu eli oppilaat ovat iältään 11-13- vuotiaita.

Koulun piha ei houkutellut oppilaita ulos.

Päiväkodissa oli paljon taidekasvatusta.

Kouluja seuratessa saimme sellaisen vaikutelman, että koululaiset istuvat pulpeteissaan todella paljon. Välitunteja ei juuri ole. Liikettä oppilaat saavat lähinnä luokkaa vaihtaessaan. Pienetkin oppilaat ulkoilevat hyvin vähän. Perheet olettavat, että lapset viedään ulos vain hyvällä säällä.

Kokonaisuudessaan jobshadowing oli silmiä avaava ja innostava kokemus. Saimme uusia ideoita ja intoa arjen työhön.